

# Вигнанець

Михайль Семенко

В свято — день, розірваний надвоє.  
День з маленькою павзкою.  
Ранок, що молодість нашу нагадує,  
Вечір, що видається казкою.

Це наш щосвятковий пр'ограм.  
А як дощ — зіходимось в бібліотеці.  
Які жваві наші речі,  
І в легенях пахне громом.

Двічі перевозив через бухту хінець.  
Цілував перса, сонце зливалось з віддихом.  
Збирали, пестили квіти зблідлі.  
А зараз — я з її серця вигнанець.